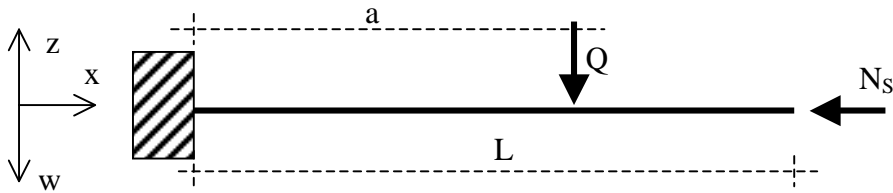

Odstępując od zasady zeszywnienia obliczyć maksymalne ugięcie i maksymalny moment zginający we wsporniku obciążonym siłą prostopadłą Q i siłą ściskającą N_S .

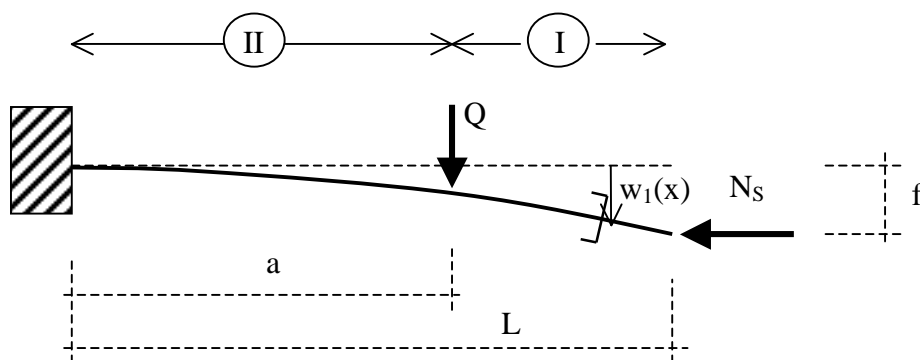
Dane: Q, N_S, E, J_y, L, a

Szukane: $f, M_{\max}$

Uwaga: Rozwiązanie będzie dotyczyło ściskania i zginania w płaszczyźnie $x-z$. Poza tym trzeba sprawdzić czy w płaszczyźnie $x-y$ nie dojdzie do wyboczenia, – czyli czy obciążenie N_S jest mniejsze od siły krytycznej wyliczonej dla smukłości $\lambda = L_w / i_z$

Rozwiązanie:

Przedstawiony wspornik składa się z dwóch przedziałów charakterystycznych:

I-go: $x \in (a, L)$

II-go: $x \in (0, a)$

Odstępując od zasady zeszywnienia postulujemy, że pojawiające się ugięcia mają wpływ na siły przekrojowe, więc w miejscu o współrzędnej x moment zginający M w środku przekroju poprzecznego ugiętego pręta („klamerka”) w przedziale I wynosi:

$$M_1(x) = -N_S (f - w_1(x)) \quad (1)$$

Indeks 1 w powyższym równaniu przy funkcji M i w – informuje, że funkcje te są określone dla pierwszego przedziału charakterystycznego.

Uproszczoną zależność pomiędzy krzywizną a momentem zginającym zapiszemy:

$$w_1''(x) = -M_1(x) / (E J_y) \quad (2)$$

Wstawiając wzór (1) do (2) i przenosząc $w_1''(x)$ i $w_1(x)$ na jedną stronę mamy:

$$w_1''(x) + \frac{N_S}{E J_y} w_1(x) = \frac{N_S}{E J_y} f \quad (3)$$

$$\text{Zdefiniujemy: } k^2 = N_S / (E J_y) \quad (4)$$

$$w_1''(x) + k^2 w_1(x) = k^2 f \quad (5)$$

Równanie (5) jest niejednorodnym równaniem różniczkowym 2-go stopnia, które ma rozwiązanie w postaci sumy całki ogólnej $w_{o1}(x)$ i szczególnej $w_{s1}(x)$:

$$w_{o1}(x) = A_1 \sin(kx) + B_1 \cos(kx) \quad (6)$$

$$w_{s1}(x) = C_1 x + D_1 \quad (7)$$

Jak widać całki szczególnej poszukujemy wśród wielomianów 1-go stopnia.

Wstawiamy (7) do (5):

$$k^2 (C_1 x + D_1) = k^2 f \quad (8)$$

Porównując współczynniki wyrazu wolnego i przy pierwszej potęgze x mamy:

$$D_1 = f \quad (9)$$

$$C_1 = 0 \quad (10)$$

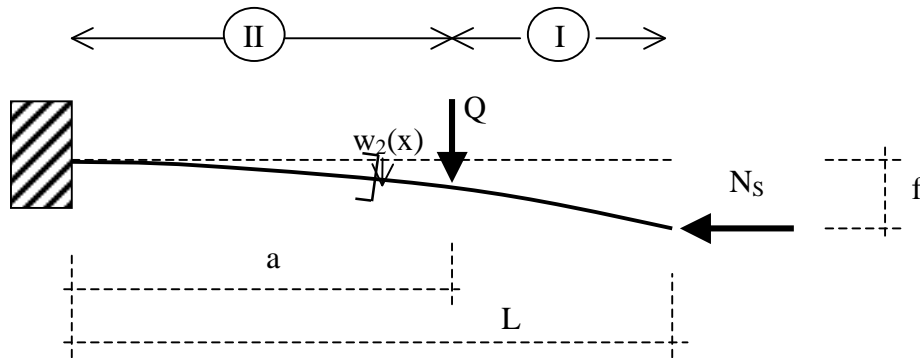
czyli

$$w_1(x) = w_{o1}(x) + w_{s1}(x) = A_1 \sin(kx) + B_1 \cos(kx) + f \quad (11)$$

Funkcja określająca kąt ugięcia to pochodna powyższej funkcji po x :

$$w_1'(x) = A_1 k \cos(kx) - B_1 k \sin(kx) \quad (12)$$

Stałe całkowania A_1 i B_1 są na razie nie znane.

Odstępując od zasady zeszywnienia postulujemy, że pojawiające się ugięcia mają wpływ na siły przekrojowe, więc w miejscu o współrzędnej x moment zginający M w środku przekroju poprzecznego ugiętego pręta („klamerka”) w przedziale II wynosi:

$$M_2(x) = -N_s (f - w_2(x)) - Q (a - x) \quad (13)$$

Indeks 2 w powyższym równaniu przy funkcji M i w – informuje, że funkcje te są określone dla drugiego przedziału charakterystycznego.

Uproszczoną zależność pomiędzy krzywizną a momentem zginającym zapiszemy:

$$w_2''(x) = -M_2(x) / (E J_y) \quad (14)$$

Wstawiając wzór (13) do (14) i przenosząc $w_2''(x)$ i $w_2(x)$ na jedną stronę mamy:

$$w_2''(x) + \frac{N_s}{E J_y} w_2(x) = \frac{N_s}{E J_y} f + \frac{Q}{E J_y} (a - x) \quad (15)$$

$$\text{Zdefiniujemy: } \alpha = Q / N_s \quad (16)$$

$$w_2''(x) + k^2 w_2(x) = k^2 f + k^2 \alpha a - k^2 \alpha x \quad (17)$$

Równanie (17) jest niejednorodnym równaniem różniczkowym 2-go stopnia, które ma rozwiązanie w postaci sumy całki ogólnej $w_{o2}(x)$ i szczególnej $w_{s2}(x)$:

$$w_{o2}(x) = A_2 \sin(kx) + B_2 \cos(kx) \quad (18)$$

$$w_{s2}(x) = C_2 x + D_2 \quad (19)$$

Jak widać całki szczególnej poszukujemy wśród wielomianów 1-go stopnia.

Wstawiamy (19) do (17):

$$k^2 (C_2 x + D_2) = k^2 f + k^2 \alpha a - k^2 \alpha x \quad (20)$$

Porównując współczynniki wyrazu wolnego i przy pierwszej potęgze x mamy:

$$D_2 = f + \alpha a \quad (21)$$

$$C_2 = -\alpha \quad (22)$$

czyli:

$$w_2(x) = w_{o2}(x) + w_{s2}(x) = A_2 \sin(kx) + B_2 \cos(kx) - \alpha x + f + \alpha a \quad (23)$$

Funkcja określająca kąt ugięcia to pochodna powyższej funkcji po x :

$$w_2'(x) = A_2 k \cos(kx) - B_2 k \sin(kx) - \alpha \quad (24)$$

W przekroju o współrzędnej $x=0$ mamy utwierdzenie, czyli:

$$w_2(x=0) = 0 \Rightarrow B_2 + f + \alpha a = 0 \Rightarrow B_2 = -(f + \alpha a) \quad (25)$$

$$w_2'(x=0) = 0 \Rightarrow A_2 k - \alpha = 0 \Rightarrow A_2 = \alpha / k \quad (26)$$

Funkcja określająca ugięcie w drugim przedziale:

$$w_2(x) = \frac{\alpha}{k} \sin(kx) - (f + \alpha a) \cos(kx) - \alpha x + f + \alpha a \quad (27)$$

Funkcja określająca kąt ugięcia w drugim przedziale:

$$w_2'(x) = k \left[\frac{\alpha}{k} \cos(kx) + (f + \alpha a) \sin(kx) \right] - \alpha \quad (29)$$

Stałe całkowania występujące w funkcjach opisujących ugięcie i kąt ugięcia w pierwszym przedziale charakterystycznym wyznaczmy wykorzystując warunki zszycia, czyli:

$$w_1(x=a) = w_2(x=a) \quad (30)$$

$$w_1'(x=a) = w_2'(x=a) \quad (31)$$

Po rozpisaniu równań 30 i 31 otrzymamy układ równań w których niewiadomymi są stałe A_1 i B_1

$$A_1 \sin(ka) + B_1 \cos(ka) + f = \frac{\alpha}{k} \sin(ka) - (f + \alpha a) \cos(ka) - \alpha a + f + \alpha a \quad (32)$$

$$A_1 k \cos(ka) - B_1 k \sin(ka) = \alpha \cos(ka) + k(f + \alpha a) \sin(ka) - \alpha \quad (33)$$

Po rozwiązaniu układu równań 32 i 33 otrzymamy:

$$A_1 = \frac{\alpha}{k} (1 - \cos(ka)) \quad (34)$$

$$B_1 = \frac{\alpha}{k} \sin(ka) - \alpha a - f \quad (35)$$

Teraz można zapisać funkcję opisującą ugięcia w pierwszym przedziale charakterystycznym:

$$w_1(x) = \frac{\alpha}{k} (1 - \cos(ka)) \sin(kx) + \left(\frac{\alpha}{k} \sin(ka) - \alpha a - f \right) \cos(kx) + f \quad (36)$$

Ugięcie dla dowolnego x w przedziale pierwszym można wyznaczyć ze wzoru 36, a w przedziale drugim ze wzoru 27, ale w obu tych wyrażeniach występuje nieznaną jeszcze wielkość f - jest to ugięcie na końcu wspornika, czyli: $w_1(x=L) = f$ (37)

Zapisując wzór 37 otrzymamy warunek z którego można wyznaczyć f

$$\frac{\alpha}{k} (1 - \cos(ka)) \sin(kL) + \left(\frac{\alpha}{k} \sin(ka) - \alpha a - f \right) \cos(kL) + f = f \quad (38)$$

Po przekształceniach mamy:

$$f = \frac{Q a}{N_s} \left[\frac{1 - \cos(ka)}{ka} \operatorname{tg}(kL) + \frac{\sin(ka)}{ka} - 1 \right] \quad (39)$$

Teraz w wyrażeniach opisujących ugięcia (36 i 27) występują wielkości występujące wśród danych. Funkcje momentów można zapisać wykorzystując wzory 1 i 13. W szczególności można wyznaczyć moment maksymalny, czyli moment w przekroju utwierdzenia:

$$M_{\max} = M_2(x=0) = -N_s (f - w_2(x=0)) - Q a = -N_s f - Q a = -Q a \left[\frac{1 - \cos(ka)}{ka} \operatorname{tg}(kL) + \frac{\sin(ka)}{ka} \right] \quad (40)$$